

Rigeledes have vi ogsaa haabet, at Arbeidet derved kunde fremstundes saa meget, at vi kunde blive i Stand til at faae Sagen over i Landsstinget i denne Samling og muligvis faae Landsstingets Mening om denne Sag at høre. Det er en Selvfølge, at saafremt Lovforslaget da blev vedtaget, og vi kom paa det samme Standpunkt, som vi forlode det i den første Del af Samlingen, da vil Udvalget ogsaa være villigt til at tage alt det under Overveelse, som det ogsaa den Gang var villigt til. Hvad angaar de stillede Underændringsforslag, da skal jeg afholde mig fra at sige Noget om dem, indtil vi have hørt Motiveringen af de ærede Forslagsstillere.

Brodenhuus-Schaft: Jeg skal ligesom den ærede Ordfører for Flertallet indskrænke mig til et Par ganske korte Bemærkninger. Mindretallet stillede ved 2den Behandling forskellige Ændringsforslag, men da disse bleve forkastede med temmelig stor Majoritet, og vi ikke havde synderlig Haab om, at de vilde faae en anden Skæbne denne Gang, ere de ikke blevne stillede paany. Jeg skal derfor ikke gaa videre ind paa Ændringsforslagene, men jeg kan ikke lade være at bemærke, at jeg maa fastholde, at jeg har den største Betænkelse ved, at Statskassen, som af Flertallet foreslaaet, skal yde et saa stort Bidrag til Ciere af de tuberkuløse Røer, som blive nedslaaede. Flertallet ønsker, at der skulde ydes et temmeligt stort Bidrag af Statskassen til Cierne af tuberkuløse Røer, som blive nedslaaede, og det tror jeg ikke paa nogen Maade gaar an, idet jeg nemlig gaar ud fra, at det vil være en ganske overordentlig stor Byrde for Statskassen, og jeg mener, at man ikke bør gribe til dette Middel, saa længe det ikke er konstateret, at man ikke ved mildere Midler og paa anden Maade kan faae Bøgt med Sygdommen. Jeg indser ikke Nødvendigheden deraf, og derfor mener jeg, at man skal i den Retning holde Statskassen udenfor. Jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at det Lovforslag, Ministeren har forelagt, indeholder Forslag til meget betydelige Foranstaltninger imod Tuberkulose, og jeg skal i den Henseende navnlig gjøre Opmærksom paa, at de Sygdomme, der nævnes i § 10, ifølge Paragrafen henhøre til de mildere Sygdomme, der skulle anmeldes for Autoriteterne, og at Dyr, der ere angrebne af disse Sygdomme, ikke maa føres paa Markeder, til Dyrskuer, paa fremmede Græsgange eller i fremmede Stalde, og fremdeles, at Dyr, der i Hændelig Grad lide af Tuberkeltæring, kun maa afhændes til Slagt-

ning, at Mælken af Røer, der lide af Tuberkulose, ikke maa sælges eller anvendes til Smør og Ostefabrikationen og kun maa bruges til Menneske- eller Kreaturføde i lovt Tilstand. Rigeledes kan Politiet give meget alvorlige Forordninger med Hensyn til Afsondringen og Desinfektionen, og tillige er der i § 10 en meget vigtig Bestemmelse, idet der er stillet i Udsigt, at Statskassen under nærmere fastsatte Betingelser kan komme til at udrede Udgifterne til Dyrlægeundersøgelserne. Disse Forordninger forekommer mig at være ganske overordentlig indgribende, og jeg kan derfor ikke tænke mig Andet, end at de ogsaa ville have deres Nytte. Men tillige skal jeg ogsaa gjøre Opmærksom paa, at det er gaaet op for Landmændene i de senere Aar, hvor vigtigt det er at faae Bøgt med Tuberkulosen, og jeg tvivler ikke paa, at Landmændene ved Indkjøb af nye Kreaturer til deres Besætninger og ved Behandlingen af Kreaturerne ville tage sig i høj Grad i Aagt, saaledes at Tuberkulosen i Fremtiden ikke vil udbrede sig saa meget. Dernæst skal jeg ogsaa gjøre Opmærksom paa, at efter hvad man siger, og efter hvad man veed, saa er der i Loven om Andelsmeierier optaget denne Forordning, at alle Siteresfenter skulle udføde Røerne, saa snart de ere angrebne af Tuberkulose. Der er jo i de senere Aar oprettet en overordentlig stor Mængde Andelsmeierier, og jeg tvivler ikke paa, at det i Fremtiden vil gaa fremad i denne Retning. Hvis altsaa denne Bestemmelse blev optagen i alle Andelsmeieriers Love, vilde vist dette ogsaa have sin Birkning. Efter min Mening vilde altsaa de Foranstaltninger, der foreslaas i Lovudkastet i Forbindelse med, hvad der fra Privates Side vil blive iagttaget, tjene den Fare, som Tuberkulosen uregelmæssigt har frembudt i de senere Aar. Saa længe det derfor ikke har vist sig, at disse Foranstaltninger ere utilstrækkelige, kan jeg ikke gaa med til, at Statskassen skal yde et saa stort Bidrag, som her af Flertallet er foreslaaet ved Nedslagningen af tuberkuløse Røer. Noget Andet er, at Statskassen bør yde noget Bidrag, men det mener jeg skal i være i Form af Bidrag til at dække en Del af eller de fleste af de Udgifter, som medgaa til Dyrlægeundersøgelser. Det sympatiserer jeg fuldkommen med og finder rigtig og forsvarligt, men videre kan jeg ikke gaa i det Mindste, saa længe det ikke er konstateret, at de Foranstaltninger, jeg nu har paapeget, ikke have baaret den tilbørlige Frugt. Jeg skal indskrænke mig til disse korte Bemærkninger, og jeg skal kun sige, at jeg ønsker, at denne Lov, der nu har været behandlet